

ÉPÍTŐK *Hírlevél*

ARÉV Baráti Kör Egyesület Kiadványa

VIII. évfolyam 3. szám (37) 2011. május

Megjelenik alkalmanként

M e g h í v ó
a 2011. évi székesfehérvári
ÉPÍTŐK NAPJA

rendezvényeire, melyet a
Vörösmarty Mihály Ipari Szakképző Iskola területén
Székesfehérvár, Balatoni u.143.
alatt rendezünk

2011. május 28-án szombaton

Az ARÉV Baráti Kör Egyesület, az
ÉVOSZ Szárazépítő Szakmai Tagozata és a
Vörösmarty Mihály Ipari Szakképző Iskola szervezésében.

Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata, a Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamara, a Fejér Megyei Építészek Kamarája és a Fejér Megyei Mérnöki Kamara védnökségével és támogatásával ez évben is megrendezésre kerül az Építők Napja.

A város lakossága által javasolt építmények közül a szakértő bizottság által kiválasztott és a város közgyűlése által odaítélt ÉPÍTŐIPARI NÍVÓDÍJ-ak átadására ez alkalommal kerül sor.

Várjuk a Baráti kör minden tagját, valamint az ARÉV nyugdíjasait, mindenkit, aki jó szívvel gondol vissza a volt munkahelyére. Várjuk családtagjaikat, gyermekeiket, unokáikat, minden barátjukat és ismerősüket.

Találkozzunk egymással azok, akik sokat gondolunk az együtt töltött hosszú évekre, cseréljük ki emlékeinket, örömeinket, gondjainkat.

Töltsünk el vidáman egy szép májusi szombatot.

Gondoskodtunk arról, hogy mindenki jól érezhesse magát és megtalálja a neki tetsző programot. Közös ünnepünkre meghívtuk a város minden építésüggyel foglalkozó szervezetét és személyét. Ez a nap tehát a város építőinek ünnepe lesz.

Székesfehérvár, 2011. május 3.

az ARÉV Baráti Kör Egyesület elnöksége

Arcok az ARÉV életéből

Beszélgetőpartneremnek régi ismerősömet és munkatársamat, Csipai Jánost kértem fel, aki a

Gugolya-brigád tagjaként 1957-ben jött vállalatunkhoz dolgozni a mecsérpusztai bányászlakás-építéshez. Nekem a brigád tagjaival, így természetesen Jánossal is különösen jó kapcsolatunk alakult ki, itt kezdő művezetőként, később 1959-ben Tihanyban építészvezetőként sok segítséget és támogatást kaptam tőlük, azonos korosztálybeliként kevés szabadidőnket is sok esetben együtt töltöttük el.

Gugolya János nyilvánvalóan jó munkája és elismertsége miatt hosszú ideig a Szakszervezeti Bizottság társadalmi elnökeként is tevékenykedett. Úgy gondolom, hogy az a célszerű, ha Csipai János saját maga meséli el élettörténetét.

Békésszentandrásan születtem, édesapám kovácmester volt, így módomban állt fiatal gyermek létemre is közel kerülni a gépekhez és a vasmunkához. A háború után édesapám üzemet természetesen államosították, így én is a hátrányos helyzetűek kényerét ettem, ipari tanulónak sem vettek fel. Hosszú ideig otthoni mezőgazdasági munka következett, egyik évben például a mezőtúri Zalka Máté Szövetkezetben rizstermeléssel foglalkoztunk, úgy emlékszem, nem sok sikerrel. 1951-re úgy alakult a helyzet, hogy mindenképpen tovább kellett lépnem, ismeretség segítségével Dunapentelére, amit hamarosan Sztálinvárosnak kereszteltek át. Úgy emlékszem, 2,5 Ft órabért kaptunk, ami elég jó keresetet jelentett.

Katonai behívómat 1954-ben kaptam meg a híradó alakulathoz- hívívői beosztást értem el. Érdekességként elmondanám, hogy 170 cm-es magasságomnál fogva még éppen belefértem az alakulat díszegységébe, az 1955. április 4-i felvonulásra 2 hónap kemény felkészülés után jutottunk el. Az utolsó 2 hetet Budapesten töltöttük a díszmenet gyakorlásával. A honvédségnél a korábbi MHSZ kiképzésnek is köszönhetően gépkocsivezetői tanfolyamot végeztem, ezután viszonylag könnyebb lett a katonai életem. 1956 novemberében szereltem le, Sztálinvárosba mentem dolgozni, itt találkoztam Gugolya János földimmel, és abban maradtunk, hogy amíg jobb lehetőséget nem találunk, dolgozhatok a brigádban.

1957-ben fontos lett a bányászlakás-építés, így megengedték, hogy az ebben a programban résztvevő vállalatok létszámot toborozzanak Sztálinvárosban is. Úgy emlékszem, nálunk Klement Ferenc járt másodmagával a FÁÉV-től és 1600 Ft-os havi keresetet ígért. Tekintve, hogy azokban az években a Dunai Vasmű építése úgyszólván lelassult, és itt a kereseti lehetőségek korlátozottak voltak, „igen”-t mondtunk a hívásra és Mecserpusztára lettünk helyezve.

Itt Gáspár Lajos főépítészvezető, Meiszer Ferenc építészvezető és elsősorban Lencsés Antal és Kalesztorfer József művezetők irányították a munkát. Brigádunk tagjai voltak még ebben az időben a Gugolya-testvérek, a Pálkás család, Szabó Pál, Seres Miklós, Lázár István, Niedermaier Ádám és Balla Ferenc. Itt dolgozott még Major Jani bácsiék rakodóbrigádja is, a kőműves munkákat a Kecskés brigád végezte, de sokan voltak Soponyáról is, akik a mezőgazdaságból „szorultak ki” és itt kubikusok lettek.

Innen a Gáspár Lajos vezette főépítészvezetőség területén dolgoztunk például Dégen, Soponyán és 1959-ben a MOTEL-építkezéseken. Itt januárban a fagyos kavicsok kirakodásával kezdtük, megfordultunk Siófokon, Balatonföldváron, Keszthelyen és Tihanyban, ahol végig ott voltunk, a

tereprendezést is mi végeztük el. A MOTEL építkezés történetét már többször olvasni lehetett a Hírlevelünkben, itt csak annyit szeretnék mondani: sikeres és eredményes időszaka volt a brigád életének.

1959 végén és 1960-ban nagyot fordítottam életem folyásán, dömper vezető, majd könnyű- és nehézgépkészítő vizsgát tettem, aggregátor- és kompresszorkezelői képesítést szereztem. Ebben a beosztásban a vállalat szinte minden munkahelyén megfordultam. A TMK műhely ebben az időben még a József utcában volt, szívesen emlékszem Sárkány Ferenc főnökömre, akitől sokat lehetett tanulni.

1966-76-ig kerek 10 éven át műhelykocsi vezető lettem, az első igazán jól felszerelt ilyen járművet én vettem át a forgalmazótól, ebben már minden olyan berendezés megtalálható volt, amivel a munkahelyi javításokat el lehetett végezni.

1976-tól az 1990-es nyugdíjazásomig a gépműhelyben dolgoztam a Salvador Allende brigád tagjaként, itt a korábbi időszakokat is figyelembe véve munkatársaim illetve főnökeim voltak: Kistormási József, Erdős Attila, Kovács Tibor, Friedl István, Kecskeméti József, Boda György, Csikesz László, Mihályi József és természetesen még sokan mások. Ebből az időszakból egy eseményt emelnék ki: 1986-ban megbízást kaptam a KYNOS daru nagyjavítására, amit műszaki paraméterei miatt nálunk nem tudtunk hasznosan alkalmazni és eladtuk a csehszlovákoknak a Bős- Nagymarosi vízlépcső építéséhez.

A rövidre szabott életmű ismertetését János itt befejezte, így én folytatom. A beszélgetés a család hétvégi épületénél zajlott, ami később lakóháznak lett átalakítva saját kétkézi munka eredményeképpen. A kertben megterem minden, ami a háztartáshoz kell, a melléképületben gépek és szerszámok sorakoznak az eredeti szakma gyakorlásához is.

János irattárában minden fontos dokumentum megtalálható. Az általános iskolai bizonyítványokban csak kitérő jegyek vannak, találtam összesen még 7 db szakmunkás bizonyítványt, az eddigieken túlmenően például lánghegesztő és ívhegesztő tanfolyam elvégzését igazolókat is. Dokumentálva van 12 beadott újítás, amit esetenként kollégáival valósított meg. Kiváló dolgozói kitüntetés találtam a 67, 76, és 80-as évekből, valamint miniszteri kitüntetés 1985-ből. Ezt Somogyi László miniszter adta át, a gratuláció közben megkérdezte: „Csipikém, bajnok lesz-e a Videoton?”, ugyanis mindketten, és még sokan mások is a munkatársak közül rendszeres látogatói voltak a foci-mecseknek is. A 25-szörös véradás is dícséretes teljesítmény, ezúton is köszönet jár érte.

A beszélgetés végén azért kritikát is kaptunk, Jancsi nehezményezte, hogy a 25 éves törzsgárda tablójuk, ami 1982-ben készült, hiányzik a „Volt egyszer egy ARÉV” című könyvünkből. Sajnos így igaz, de itt is megismételjük, a könyv csak abból az anyagból készülhetett, ami a felszámoló jóindulatából, de legfőképpen Tomborné Marika ügyességének eredményeképpen nálunk maradt, vagyis korántsem volt hiánytalan. Ezért vállaljuk, hogy aki szívesen közreadja részünkre a hiányzó tablóját, azt pótlólag Hírlevelünkben egy arra alkalmas időpontban közreadjuk.

Segítségüket előre is megköszönve:

Szendrói Péter

ÉPÍTŐK NAP 2011

Program

- 9.00 Sárvíz Kistérségi Fúvószenekar műsora
Vezényel: Kanczler István karnagy
- 9.30 **Megnyitó és Építőipari Nívódíjak átadása**
Dr. Cser-Palkovics András polgármester, országgyűlési képviselő
- Műsor**
- 10.00 Zombory Zsolt művész nosztalgia dalai
- 10.30 Táncol-KODÓ Néptáncgyűttes bemutatója
- 11.00 Lakatos János és társai népdal és slágercsokra
- 11.30 Gorsium Művészeti Szakközépiskola és Szakiskola, az Alba Tánc Kft. táncosai és a Jazz Dance moderntánc együttes műsora

A programot vezeti: Szabó Miklós Bence

Szakmai program

10.00- 14.00 **Országos Szárazépítő Szakmai Verseny**

Kiállítások

9.00-14.00 Építési vállalkozások bemutatkozása „ARÉV építette” DVD film és a Sóstórol szóló film vetítése

Sportműsor

12.30 Kosárlabda Videoton-Építők nosztalgia mérkőzése

Minden kisgyermek ÉPÍTŐK NAPI lufit kap ajándékba.

A gyerekeknek ugrálóvár áll rendelkezésre.

A látogatók, résztvevők vendéglátásáról, a Szárca Csárda és Fogadó gondoskodik (hideg- és meleg ételek, üdítő italok, csapolt sör).

A helyszínen a most megjelent Sóstórol szóló könyv, valamint a Volt egyszer egy ARÉV c. könyv megvásárolható.

Az Építők Napjához kapcsolódó rendezvény

Építők Napi TEKE Verseny

Időpont: május 27-én pénteken 16.00 órától
Helye: Gázutca ARÉV Sportcsarnok
Jelentkezési határidő: 2011. május 25.
Nevezési díj: 3000.-Ft/csapat
Jelentkezni lehet: Bartha Lórántné;
tel/fax: 22 322 365
4 fős csapatok indulhatnak. Egyéni tekét kedvelőket is csapatba szervezzük! Gyertek!

Az Építők Napján Simonyi Gyula 11órától bemutatja a nemrég megjelent Sóstórol szóló könyvet.

Könyvajánló

Banizs Károly - J. Mező Éva - Takács András Attila: A SZÉKESFEHÉRVÁRI SÓSTÓ TERMÉSZETVÉDELMI TERÜLET és „A város ölelésében” természetfilm DVD-n

Mentsük meg a Sóstót a kiszáradástól, beépítéstől! Banizs Károly, J. Mező Éva és Takács András Attila gyönyörű 300 oldalas albuma 318 fotóval, természetfilm DVD-vel, a BOCS Alapítvány kiadásában erre toboroz rajongókat.

A természet szívós ellenálló képességéről és megújító őseréről, a helyi közösség megpróbáltatásairól és szívós tenni akarásáról mesél – tudós evolúcióbíológiai fejtegetésekkel, közérthető növényföldrajzi, ökológiai és környezetjogi ismeretterjesztő fejezetekkel, színpompás fotókkal, helyi krónikával, emlékezésekkel, színes anekdotákkal, s még túraajánlatokkal is – ez a sokoldalú botanika-, ornitológia-, földrajz-, és történelemkönyv. Megható és meghökkentő történet az egykorvult lápvilágról...

(Jövő Nemzedékek Ombudsman)

Ára: 5600 Ft, rendelhető: m@bocs.hu

Pécsi kirándulás 2011. április 7-én

Egyesületünk régóta tervezett kirándulása Európa 2010 évi Kulturális Fővárosába, Pécsre, a mai napon valóra vált.

Korán reggel busszal indultunk uticélunk felé. A kirándulás vezetője Harsányiné Irma volt, aki a buszon az elsuhanó tájakról, vidékekről, a Mezőföldről, a Tolnai dombságról, falvak történetéről mesélt. Felhívta figyelmünket egy-egy útmenti csárdára, melyekben hagyományos, az adott vidékre jellemző ételeket készítenek, és melyeket akár egy másik kirándulás alkalmával meg is látogathatunk.

Utunk első megállója Kakasd volt. Ez a település 1800-1900 lakosú, Szekszárdtól kb. 15 km-re fekszik. A helyi idegenvezető ismertette a falu történetét és természetesen büszkén mutatta nevezetességüket a Faluházat, melyet Makovecz Imre, a neves építész tervezett. Az épületben kapott helyet a polgármesteri hivatal, valamint egy nagy közösségi terem, mely alkalmas akár színházi előadások tartására is, továbbá a kiszolgáló helyiségek. Az épület mindkét bejárata igen díszes, erdélyi motívumok jelennek meg rajtuk. A létesítmény magán viseli a makovecki jeleket, itt elsősorban az ágasfákra gondolok, melyek a falu határában kivágott fákból készültek. Idegenvezetőnk a létesítmény létrehozásával kapcsolatban felhívta a figyelmet a falu lakosainak összefogására, ami a felajánlott munkában ugyanúgy megnyilvánult, mint az anyagiakban.

A kakasdi kitérőt követően meg sem álltunk Pécsig, ahol először a Zsolnai gyárba látogattunk. Az építőket nagy munkában találtuk, a gyárban

ugyanis rekonstrukciós munkák folynak, azok befejeztével lesz látogatható a méltán híres porcelángyár. A gyár területén a tulajdonosok egykori, mára felújított házáat kerestük fel, itt került kiállításra az a kb. 600 darab – a porcelángyár fénykorából származó –, főként dísztárgyból álló magángyűjtemény, mely egykori hazánkfia, dr. Gyugyi László nevéhez fűződik. A világ minden tájáról gyűjtötte össze az egyes darabokat, aztán a felbecsülhetetlen „kincseket” Pécsnek adományozta az „Európa Kulturális Fővárosa” cím elnyerése alkalmából. Páratlanul szép darabokat láttunk itt, az élményt, melyet a kiállítás nyújtott számunkra, szavakkal nem lehet visszaadni. Ezért javaslom mindenkinek, ha Pécsre jár, feltétlenül jöjjön el ide.

Pécs két új büszkesége a Kodály Zoltán Konferencia és Koncertközpont, valamint a Dél-dunántúli Regionális Könyvtár és Tudásközpont. Mindkét épület emlékeztet a pesti Művészetek Palotájára. A Konferencia és Koncertközpontban hazánk legmodernebb koncerttermét hozták létre, mely lehetővé teszi a legmagasabb igényeket is kielégítő zenei előadások megtartását, egyben szolgálja a város zenei életének fejlődését. A Regionális Könyvtár és Tudásközpont arra szolgál, hogy a városi és egyetemi könyvtárak munkáját egy helyen végezve, sokkal jobb körülmények között, korszerűbb technikával elégítse ki a város polgárainak és az egyetemek hallgatóinak igényeit. Ebéd után helyi idegenvezető, történelem tanár úr irányításával a Székesegyház felé indultunk, ahol a kőtarban szakszerű előadást hallgattunk meg a régi Pécs – Sophiane – múltjáról. A régi kőfaragások ámulatba ejtő finomsága nagy hatást gyakorolt csoportunk minden egyes tagjára.

A székesegyház építése a XII. században indult és kb. egy évszázadig tartott. A XV. században humanista püspökök váltották egymást, többek

között Janus Pannonius is volt pécsi püspök. A török hódoltság idején a székesegyház épületét raktárnak használták. A törökök után az 1700-as évek elején a kuruc-rác harcok alatt a főhajó boltozata beomlott. A háborúk okozta sérülések javítása mellett az épületen átalakításokat is eszközöltek. 1882-ben azonban döntés született arról, hogy a millenniumi ünnepekre visszaállítják a székesegyház árpád-kori fényét, melyre sor került és ezt az állapotot tükrözi a székesegyház mai képe.

A templom három hajós, csodás főoltárral és a megszokottól eltérő apszíssal. Meglepő, hogy a katolikus templomok többségétől eltérően a belső díszítése visszafogott. Nagy meglepetésünkre megszólalt az orgona, és felcsendült J.S.Bach műve, a D-moll Toccata és Fúga c. szerzemény. A kincstárban feltűnően kevés műtárgy található – miseruhák, kelyhek, ereklyetartók –, azonban van egy faragott kőlap, melyet egyik királyunk kapott ajándékba Itáliából, mely annyira értékes, hogy a II. világháború után az USA-nak fizetett hadisarcot kiválthattuk volna vele. Az altemplom volt a következő látnivaló. Nagy alapterületet tart hat vaskos pillér. Ha ilyen helyeken járok, óhatatlanul az jut eszembe, hogy az akkori tervezők vajon hol tanulták a „tartószerkezetek” c. tantárgyat. Az altemplomban kerültek végső nyughelyükre Janus Pannonius véletlenül megtalált csontmaradványai. Úgy gondoltuk, hogy a székesegyházban kirándulásunk csúcspontjához értünk, azonban tévedtünk.

A székesegyház előtti tér alatt feltárt Cella Septichora megtekintése várt ránk. Az elnevezés a pécsi ókeresztény temető központi, legnagyobb épületét takarja, hossza 21,5 m, legnagyobb szélessége 17,5 m, falak vastagsága 1-2 m. A létesítmény a IV. század végén – V. század elején

épült, nevét hét karéjos, hét apszisos alaprajza után kapta. Már a világháború előtt rátaláltak a temetőre, azonban pénz nem lévén a további ásatásokra, a feltárt területet visszatették. Ezt követően csak 2005-ben, az Európai Unió támogatásával sikerült újra feltárni és a nagyközönség számára is hozzáférhetővé tenni a világviszonylatban is egyedülálló épületelemeket és a hozzá tartozó sírkamrákat. A fáradozások meghozták az eredményt, hiszen a Világörökség részévé nyilvánították.

Egy rövid séta után megérkeztünk a Csontváry múzeumhoz. Csontváry Kosztka Tivadar 1853-ban született, 41 éves korában „belső hang” hatására kezdte meg művészeti tanulmányait Németországban és Franciaországban, de bejárta egész Európát, erről a művei is tanúskodnak. Mintegy másfél évtizedig alkotott, 100 körüli művet hagyott maga után. Életében lenézett művész volt, szegényen halt meg. Műveit az árverezés elől Gerlóczy Gedeon építész mentette meg, felismerve a művész nagyszerűségét. Csontváry a magyar modern festészet egyik legjelentősebb, egyben legkülönösebb festője volt. A múzeumban korai tanulmány rajzok, portrék, biblikus jelenetek és tájképek láthatók, legismertebb köztük a festő „Magányos cédrus” c. műve.

A múzeumot elhagyva kiértünk a teljesen felújított Széchenyi térre, jó érzés volt végignézni a tér övezte, frissen festett homlokzatú házak során. Itt láthattuk, hogy a kulturális főváros cím által elnyert pénzzel a város nagyon jól sáfárkodott. Akinek még volt ereje, az végigsétált a Király utcán, Pécs sétálóutcáján.

Mindezek után fáradtan, de élményekben gazdagon indultunk hazafelé a közelmúltban elkészült autópályán.

Farkas László

Ez történt 1971-ben

- Vállalatunknál csakúgy, mint az országban mindenhol, termelési eredményektől volt hangos a sajtó. Az előző évben megkaptuk a legjobb vállalatok részére adományozott Vándorzászlót és nagy figyelmet szenteltünk a Negyedik Ötéves Terv koncepciójának is. Újságunk teljes terjedelmében közölte az 1971-75-re megkötött kollektív szerződést, a munkavédelmi, az újítási és a törzsgárda szabályzatot is.
- A folyamatban lévő nagyobb munkák közül csak azokat említjük, amelyek fényképpel szerepelnek. Látható a Münnich Lakótelep, a balatonvilágosi VOLÁN Üdülő, a Nehézfémöntöde, az ALBA REGIA Szálló, a bicskei Irodaház, a Velinszky Lakótelep, a VIDEOTON MŰM Iskola, a balatonkenesei és tihanyi üdülő, és az Oktatási Igazgatóság.
- Az árvízi újjáépítési tevékenységük elismeréseként Bencsik István és Igaz Endre Munka Érdemrend Bronz fokozat kitüntetést kaptak. Kiváló dolgozó lett ugyanitt Kovács Mihály, Fehérvári István, Csizmadia István, Wollein István és Plihar László.
- A zászlóátadási ünnepség keretében 102 dolgozó kapott kitüntetést. Több évtizedes munkája elismeréseként Somogyi László Munka Érdemrend Ezüst, Haár Miklós és Simon István Bronz fokozatot kapott.
- A termelési eredmények növelésének egyik mozgatója a jó személyzeti munka. Az újságot lapozva úgy érezni, itt is fellendülés volt tapasztalható.
- A fiatalok fejlődését segítette a Kiváló Ifjú Mérnökök és Közgazdászok részére beindított verseny, valamint a Szakma Kiváló Tanulója cím elnyeréséért kezdeményezett vetélkedés is. Ezekben a versenyekben jó eredményeket ért el Temesi Miklós, László József, Pál István, Radetzky Ödön, Schmidt János és a Bélteky házaspár illetve Horváth Tibor ács, Koczka Lajos kőműves és Szabó István festő.
- Az 1970-71-es tanévben a szakmunkás-képzés reformjaként bevezetésre került az emelt szintű képzés, amely az eddigi 4000 óra gyakorlati oktatás idejét 2800 órára csökkentette az elméleti tudás növelése érdekében. Emiatt is emelni kellett a fizikai munka hatékonyságát, fejlesztettük a tanműhelyek felszereltségét és bevezetésre került a harmadéves tanulók teljesítmény bérezése is.
- 1971-ben 160 fő fejezte be tanulmányait, többek között végzett 31 kőműves, 16 ács, 24 festő, 10 villanyszerelő, 12 lakatos és 10 fő asztalos.
- Itt említjük meg a Személyzeti Osztály közleményét, a szeptemberben belépő 50 fő új műszaki szakemberről. Most kezdte meg munkáját ifjú Faragó Kálmán, Csehi József, Dr. Csizmadia Istvánné, Trokán Pál, Czili Istvánné, Steiner Györgyi, Barna Gábor, Mecséri Miklós, Polyányi László, Horváth Miklós és felesége, és még sokan mások.
- Sok jó hír érkezett a műszaki fejlesztés területéről is. Megérkeztek a Wacker döngölők, a szovjet D-666-os lánctalpas földtoló, új, nagy rezgésszámú vibrátorok, a TORNA és STIHL kisgépek első példányai, a ZL 6-os függőállványok. Jelentősen javult az asztalos és a lakatos üzem gépparkja is.

- Bevezetésre került az alagútzsalus fogadósintézés, ami jelentősen felgyorsította a betontechnológia munkáját. Bemutatásra és megvásárlásra került a HÜDIG cég talajvízszint süllyesztő berendezése és előrelépés történt a hírközlés területén is, megkezdődött az URH rendszer kísérlete.
- Balatonvilágoson gipszvakolási és válaszfalazási munkák bemutatására került sor, a rendkívüli érdeklődés és a technológia sikere már jelezte, hamarosan magyarországi gipsznagyhatalom leszünk.

Rövid hírek:

- Az újság hasábjain a Jogügyi Osztály folyamatos tájékoztatást adott a vállalatot érintő új szabályokról.
- Az illetékes parancsnok közlése szerint több munkatársunk, így Bakró Nagy György és Czimmer László is kiváló munkát végeztek a katonai szolgálat alatt.
- Tűzoltóink már sokadik alkalommal kiválóan szerepeltek az országos versenyen.
- Az EXPRESS Utazási Iroda ajánlatként külföldi turista utak lettek meghirdetve. Például: 11 nap a Szovjetunióban költőpénzzel együtt 2450 Ft, az NDK-ba 9 nap 2000 Ft, Bulgáriába 12 nap 3500 Ft. Összehasonlításként a vállalati átlagbér 1971-ben havi 2333 Ft volt.
- Köszegi Ferenc, Hortobágyi Ferencné, Csizmadia István, Csomó József és Virág László nyugdíjba vonult.
- KISZ Bizottságunk is tiltakozott Angela Davis néger filozófusnő meghurcolása miatt. Levelüket elküldték az Amerikai Nagykövetségre.
- Megkezdődött a vállalati archívum kialakítása.
- Az elfekvő készletek értékesítésére börze napot tartottunk.
- Átadásra került vállalatunk új laboratóriuma a központi telepen.
- A sporttevékenység minden lapszámunkban ismertetésre került, elsősorban a kosárlabda. Most a lányok szerepeltek az NB I-ben, dr. Hegedüs György irányításával, a fiúk az NB II-ben játszottak Valkó László edzősége mellett. A kispályás labdarúgó bajnokságot a festők csapata nyerte. Rendszeres volt a tájékoztató az NB II-es tekecsapat eredményeiről is. Év végén vezetőség választó közgyűlést tartottak az Építők SC-nél, elnök: Bodnár János, Intéző Bizottság elnöke: Sellei Andor, tagjai: Jeszenszky Lajos, Bata László, Varga János és Csöngedi István.
- Végezetül essen szó a kultúráról is. A művelődési ház programja minden esetben ismertetésre került. Kiemelést érdemelnek a zenei és irodalmi programok, Juhász Előd, Berec Katalin, Major Tamás és Keres Emil több esetben vendégünk volt. A legtöbb szó a Pinceklub avatásáról és programjáról esett. Bevezetésre kerültek a klubbelépők, amit Földházi Ilona árusított 50 Ft-ért. A vendégek létszámát 50 főben maximálták. A tagsági könyvvel rendelkezők szabad hely esetén 1 vendéget hozhattak 5 Ft-os belépőjegy megvásárlása után. A klub életének szervezése és a rend fenntartása érdekében 7 tagú vezetőség került megválasztásra. Az elnöki tisztet Sinka Klára töltötte be, úgy emlékszem, kifogástalanul.
- Az év végi számokból elmaradtak az egész oldalt betöltő karácsonyfás és pezsgős fotók, más fontosabb eseményeknek kellett a hely. A „Télapó” ünnepség azért megemlítésre került, a rövid hír azonban már „Mikulás-estről” beszél, de ahogyan a cikkben fogalmaztak, „stílustörés” természetesen nem történt, mert a Mikulást egy KISZ-tag alakította.

Ilyen volt az élet 1971-ben. Szendrői Péter

Fényképek Párizsról és egy óceáni üdülőről

A közgyűlés napján került sor dr. Kissné Sinka Klára vetítésére Párizsról.

Klárka családi látogatást tett Párizsban 2009. őszén, az itt szerzett élményeit osztotta meg velünk.

Képzeletbeli sétánkat egy érdekes metró felvétellel kezdtük, érdekessége, hogy ott a metrók gumikerekeken futnak, így sokkal csendesebbek.

Modern épületek fotóit láttuk az Itália térről, majd a művészek házát, ami a szecesszió korában épült. Utunk a Tuileries kertjén vezetett keresztül virágok és szobrok díszítette sétányon, e kertet Medici Katalin megbízásából királyi kertésze alakította ki 1613-1700 között.

A Tuileries kertje a Concorde térre nyílik, ezt a Louvre -tól egy kellemes sétával lehet megközelíteni.

Megismertük az Orangerie Múzeum épültét, ahol külön termet alakítottak ki Monet nagyméretű festményeinek. A művész 1922-ben festette a „Tavirózsák” c. sorozatát, majd a Francia államnak ajándékozta.

A további fényképek a Concorde teret mutatták be, amit neoklasszicista stílusban 1754-1763 között építettek. Mérete 360 m x 210 m. Tervezője Ange-Jacques Gabriel volt. A tér 1792-ben, a forradalom alatt kivégzőhely volt, ekkor a Forradalom terének nevezték. Mai elnevezését Palace de la Concorde (Egyetértés tere) 1795-ben kapta. Szökőkútjai, díszes lámpaoszlopai aranyozott díszítései ölelik körbe a híres Obeliszket, ami 23 méter magas és 230 tonna. Ezt Lajos Fülöp király 1836-ban ajándékba kapta az egyiptomi Mohamed Ali királytól.

Egy rövid időre elhagytuk Párizst, és az Atlanti Óceán mellé Le Havre alá Trouville-be, egy üdülőhelyre vittek bennünket a fényképek. A XIX. század végén alapított üdülőhely különböző korú és építészeti stílusú nyaralóházait ismerhettük meg a felvételekből - színek és formák érdekes kombinációi-

Láttuk az őszi táj mellett az óceán apály- dagály mozgását is. Apálykor a tenger visszahúzódik, ilyenkor pár száz méterre lehet besétálni a tengeri homokon. Volt, aki ott sétált, vagy horgászott, volt, aki trombitált. Szombat estétől vasárnap délutánig tartott ez a természeti érdekesség.

Párizsi fotósétánkat a Trocadero téren folytattuk. Itt áll a Chaillot palota, amelyben színház és a Tengerészeti Múzeum, az Embertani Múzeum működik. A Trocadero teret egy dombon 1878-ban a Világkiállításra alakították ki.

Mai formáját 1960-ban kapta. E térről rálátunk a Szajna másik partján emelkedő Eiffel toronyra. Tervezője Gusztáv Eiffel (1832-1923), aki e nagy munkája előtt 31 viaduktot tervezett több országban. Az Eiffel torony 326 m magas. Három emeleti szintet lehet a lifttel megközelíteni. Építéséhez 15.000 fém egységet és 2,5 millió csavart használtak el az építők. A tornyot 1889. jún. 6-án avatták fel. A vetített fényképek mellett érdekesek voltak ezek az adatok is, melyet Klárka ismertetett meg velünk.

Sétánk utolsó állomásán a Notre Dame gótikus templom fotóit láttuk. A középkor legcsodálatosabb alkotását 1163-1330-ig építették. 9 ezer fő befogadására alkalmas templom 130 m hosszú és 41 m széles, és 75 levéldíszes pilléren nyugszik. Három gyönyörű középkori ajtó díszíti a főbejárati oldalt.

A templom belső tereiből (29 oldalkápolnája van) sajnos csak néhányat láttunk, és a hatalmas rózsablakok felvételeit, lenyűgöző a szépségük.

Klárkának kérdéseket tettek fel a jelenlévők.

Még sokáig folytattuk volna az utazásunkat, de az idő rövidege miatt itt be kellett fejezni.

Nagyon érdekes volt a vetítés. Köszönjük Klárka, kérjük, amennyiben erre lehetőség lesz a többi utazásaidról is oszd meg velünk élményeidet.

Virág Zsuzsa

Előzetes tájékoztató a gemenci kirándulásról

Tájékoztatjuk tagságunkat és az érdeklődőket, hogy szeptember 22-én egész napos autóbussz kirándulást szervezünk a gemenci erdő természetvédelmi területen látható érdekességek megismerésére.

Reggel 7.15 órakor Bajára utazunk autó - busszal, ahonnan mintegy 1,5 órás dunai hajókázással jövünk visszafelé Pörbölyre. Innen kisvasúttal tekintjük meg a természetvédelmi területet, közben Pörbölyön a Halászati kiállítást, majd később a Vadászati kiállítást tudjuk megismerni.

Mód lesz a vadmegfigyelőnél arra is, hogy gímszarvasokat, vaddisznókat láthassunk. Ebéd: bajai halászlé egytálétel.

Túrávezető szakértőről gondoskodunk.

A költségek egyenlőre pontosan nem határozhatók meg.

Az egyértelmű, hogy az autóbussz 2500.-Ft/fő
A program díja sok mindentől függ, főleg a résztvevők számától. Költsége kb. fejenként 4000.-Ft körül várható. Ezen túl az ebéd 1800.-Ft

Hazaérkezés este 8.00 óra tájban.

Az egyesület részéről a programot Harsányi Lászlóné szervezi.

A végleges programot és a pontosított részvételi díjra vonatkozó adatokat a szeptember elején megjelenő Hírlevél fogja tartalmazni.

A részvételi helyet biztosítani annak tudjuk, aki 2011. augusztus 20-ig bejelenti igényét.

Jelentkezés: telefonon, vagy személyesen Tombor Istvánnánál 30 749 8870

Beszámoló a 2011. március 31- i közgyűlésről

A meghirdetett időpontban a megjelentek száma nem volt elég a határozatképességhez, ezért Dr. Kissné Sinka Klára párizsi útibeszámolója után a második meghirdetett időpontban kezdődött meg a közgyűlés. A megjelentek száma:44 fő
Levezető elnöknek Szendrői Pétert fogadta el a közgyűlés.

A meghívóban szereplő mindkét napirendi ponthoz előzetesen az elnökség által megismert, és elfogadott írásbeli beszámoló készült. A tagság részére a közgyűlés előtt két héttel elküldtük, így azt mindenki tanulmányozhatta.

Az egyesület elnöke szóbeli kiegészítést tett, mind a 2010 évről szóló beszámolóhoz, mind a 2011 évi munka és költségprogramhoz.

A közgyűlés a 2010 évi tevékenység beszámolóját elfogadta, az egyesület bevételeit 2.854.000,- Ft-tal, kiadásait 2.653.000,- Ft-tal jóváhagyta, egyhangú határozattal.

Ugyancsak egyhangú elfogadást kapott a 2011 évi tervezet is.

Csók István kiállítás – szervezett programajánlat

Közismert, hogy megyénk híres festőjének Csók Istvánnak kiállítása nyílt a város két képtárában (Csók István és a Városi Képtár). Szervezett megtekintést biztosítunk tagjaink és az érdeklődők számára május 19-én csütörtökön 16.00 órakor. Találkozás a Bartók Béla téren, a múzeum előtt. 15.45 órakor. Tárlatvezetőről gondoskodunk. A kiállítás megtekintésének díja 1100,- Ft (csoportos nyugdíjas belépő 800,- Ft + 300 Ft idegenvezetői díj)

Várjuk szíves megjelenésüket.

Kiadja: az ARÉV Baráti Kör Egyesület
Székesfehérvár, Jancsár u.11.

Adószáma: 18495717-1-07

Felelős szerkesztő: Galambos Ottó

Készült: 650 példányban

A sokszorosítás az APOLLÓ Nyomdában készült

Kapják: Az egyesület tagjai, támogatók, szponzorok